750/06

Den 12. juni 2006 blev i sag nr. 67.272:

xxx xxxxxxxxxx xxxxx
xxxxxxxxxxxxxx xx xx xx
xxxx xxxxxxx

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Tryg Forsikring A/S, klager over selskabets afvisning af at yde erstatning i forbindelse med et anmeldt ulykkestilfælde.

Selskabet har afvist at dække skaden med henvisning til, at et eventuelt krav er forældet i medfør af den femårige forældelsesregel i forsikringsaftalelovens § 29. Selskabet har subsidiært anført, at der ikke er tale om et dækningsberettigende ulykkestilfælde.

Det fremgår af sagen, at klageren den 23/12 2004 anmeldte, at hun var kommet til skade ved håndboldspil i februar 1994. Klagerens læge har i journalnotat dateret 14/4 1994 anført:

> "Vred venstre knæ om under håndboldkamp for et stykke tid siden, har da haft tendens til at vride den om igen.
> Obj.: i.a. Anbefales roligt regime, bevægelse til smertegrænsen."

Klagerens læge har i journalnotat dateret 7/10 1994 anført:

> "Hævelse af højre bursa præpatellaris, havde lignende for 1 uge siden, der gik væk efter 1 1/2 døgn. Nu rødme og varme, spillede håndbold i går, men faldt ikke på knæet. Det kunne være infektion, derfor Rp.: Cacipen 1 mill. x 3, 20 stk.

Var i februar udsat for sportsskade, der siden har givet tendens til vrid af venstre knæ med fornemmelse af åbning lateralt, således at hun falder ned på foden i supination. Ingen smerte. Spørger om øvelser via sygehuset, hvilket hun har hørt om. Jeg kan tilbyde henvisning til OK eller henvisning til fys., hun vender tilbage."

Af journalnotat dateret 23/1 2003 fremgår:

"Spillede meget håndbold som helt ung. Knæskade som 15-årig, hvor hun vred om på knæet. Blev ikke undersøgt. Efterfølgende svaghedsfornemmelse i knæet, hvor hun ind imellem har følt, at knæet 'åbnede op' eller gik af led. Specielt under trappegang. Det nye er så, at hun nu har fået tiltagende ondt i knæet i dagligdagen efter at hun er begyndt på fitness. Det giver stadig efter ind imellem, men smerter på såvel medialsiden som lateralsiden af patella. Ikke hævelse næus: i.a. fraset let løshed af korsbånd, men det er at genfinde på hø. side. Henv. knæsektoren AAS."

Af journalnotat dateret 28/10 2004 fremgår:

"28-10-04: Fået rekonstrueret sit korsbånd juni 03 efter gammel skade 1994. Er glad for operationen, men kan ikke fx dyrke sport. Har også indimellem gener i det dagli-ge. Kan fx ikke ligge på knæ."

Selskabet afviste ved skrivelse af 3/3 2005 dækning med henvisning til den femårige forældelsesregel i forsikringsaftalelovens § 29.

Klageren har over for nævnet gjort gældende, at selskabet skal anerkende skaden som dækningsberettigende. Klageren har i sin klageskrivelse dateret 19/7 2005 bestridt, at skaden var stationær i 1994. Klageren har i skrivelsen af 19/7 2005 således anført:

"I januar 2003 bliver jeg af min praktiserende læge i Å. henvist til Idrætsklinikken på Å. Amtssygehus efter smerter i knæet. På Idrætsklinikken får jeg, til min store overraskelse, besked om, at jeg har sprunget det forreste korsbånd og snarest skal have foretaget en rekonstruktion, idet jeg ellers risikerer at få slidgigt. Jeg bliver derfor indstillet til operation og opereres d. 13. juni 2003. Efter operationen går jeg til genoptræning ved fysioterapeuterne på Å. Amtssygehus, og først efter at denne genoptræning er afsluttet mener jeg, at skadens stationærtidspunkt indtræder. Tidligst efter

operationen d. 13. juni 2003. Først på dette tidspunkt kan man vurdere skadens omfang, idet jeg er af den overbevisning, at man foretager en rekonstruktion af korsbåndet med den hensigt at forbedre knæets tilstand. Jeg mener ikke, at skaden kan siges at være stationær i oktober 1994, idet jeg netop konsulterede min praktiserende læge i Å. i januar 2003 pga. smerter i knæet. Lægen på Idrætsklinikken udtaler senere, at mine smerter højest sandsynligt hang sammen med begyndende slidgigt i knæet, som forhåbentlig ville aftage efter operation. Jeg konsulterede i oktober 1994 lægen i B. vedr. mit knæ, men blev blot henvist til roligt regime, bevægelse til smertegrænsen, øvelser eller fysioterapi og blev altså ikke behandlet. Der var på intet tidspunkt tale om, at jeg havde beskadiget mit korsbånd eller at der skulle være sket andet mere alvorligt med mit knæ end et slag, hvorfor jeg ikke har været vidende om, at mit korsbånd var overrevet ..."

Klageren har henvist til ankenævnskendelse 40.101. Klageren har endvidere påpeget, at Topdanmark Forsikring A/S har udbetalt ménerstatning svarende til en méngrad på 5 %, og således ikke har anset kravet for forældet. Klageren har fremlagt en skrivelse dateret 28/7 2005 fra Topdanmark Forsikring A/S, hvoraf fremgår:

"Vi henholder os til, at du blev opereret den 13.6.2003, og henviser i øvrigt til dit konsultation/besøg den 23.1.2003.

Du anmeldte skaden den 27.10.2004, og ifølge Forsikringsaftalelovens paragraf 29, er der derfor ikke tale om forældelse efter vores mening."

Selskabet har over for nævnet fastholdt sin afgørelse. Selskabet har til støtte herfor i skrivelse af 27/9 2005 til nævnet anført:

"Til Ankenævnet for Forsikrings orientering kan vi oplyse, at vi ikke er enige i Topdanmarks vurdering af forældelse i henhold til Forsikringsaftalelovens § 24.

Vi fastholder således, at kravet er forfaldet når tilstanden efter skaden er stationær. Stationærtidspunktet indtræder, når behandlingen er afsluttet, og der ikke kan forventes yderligere bedring i helbredstilstanden efter skaden. Ved længerevarende

behandlingsforløb fastsættes stationærtidspunktet i forbindelse med afslutningen af den primære behandling.

Det er i journalnotat den 23. januar 2003 oplyst, 'at skaden skete som 15-årig, at der efterfølgende var svaghedsfornemmelse i knæet, hvor L.N.O. ind i mellem har følt, at knæet 'åbnede op' eller gik af led, specielt under trappegang. Det nye er så, at hun nu har fået tiltagende ondt i knæet i dagligdagen efter hun er begyndt på fitness.'

Efterfølgende er der den 13. juni 2003 foretaget operation i knæet.

Det forhold, at L.N.O. nu har fået tiltagende ondt i knæet efter at være begyndt på fitness, ændrer efter vores opfattelse ikke på stationærtidspunktet og dermed kravets forfaldstid.

Det er således fortsat vores vurdering, at stationærtidspunktet foreligger oktober 1994, og i hvert tilfælde inden 23. december 1999."

Nævnet udtaler:
Nævnet har gennemgået sagen og finder at måtte lægge til grund, at klageren efter lægekonsultation og fysioterapi i 1994 konstaterede, at der stadig var gener med knæet efter begivenheden på håndboldbanen. Da klageren herefter omkring dette tidspunkt havde et forfaldet krav mod selskabet, finder nævnet, at klagerens krav var forældet ved anmeldelsen i 2004 i henhold til den 5-årige forældelsesregel i forsikringsaftalelovens § 29.

At klageren muligt oprindeligt er fejldiagnosticeret kan ikke føre til andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen